

Det er et gammelt Forlangende fra St. Croix, som vi aldrig have villet gaa ind paa, og det af den meget nærliggende Grund, at dersom Beløbet af en Middelhøst paa St. Croix, som jo omtrent er 15 Mill. Pd., blev bragt toldfrit ind her, vilde det medføre et Tab for Statskassen af omtrent $1\frac{1}{2}$ Million Kr. om Aaret. Det vilde jo være et ganske overordentlig stort Offer at bringe St. Croix af Statskassen, saa meget mere, som man jo ikke en Gang kan være vis paa, at Konsumenterne her i Landet fik Noget af Fordelen, thi vor hele Forbrug kunde jo ikke fyldestgøres derved. Man har saa indskrænket sig til at begjære en Redføttelse af Tolden med 5 Dre pr. Bund, men allerede en saadan Redføttelse paa 15 Millioner Bund bliver jo et meget anseligt Beløb, nemlig 750,000 Kr. Det, jeg har foreslaaet her, indskrænker sig til, at der ved Indførsel her af St. Croix-Sukker, det vil sige det, der gaar ind under Positionerne 228, 229 og 230 i vor Toldtarif, faaes 8 pCt. Rabat, altsaa den samme Rabat, som vore indenlandske Sukkerfabriker have. Det er allerede, Thing vil jo utvivlsomt mindes, at vore danske Sukkerfabriker spare Tolden i Folge Position 228 omtrent med 8 pCt. Rabat. Det er for ikke at attraperes af en særlig Toldmyndig, at jeg tilføjer dette „omtrent“, thi Grændsen for Positionen er ikke ganske den samme for Sukkerfabrikerne som for dem, der indklarere, idet i det ene Tilfælde gaar Grændsen til Standardproven Nr. 19, i det andet til Nr. 18. Det er kun for at være korrekt og for ikke at attraperes i en Feil, at jeg gjør denne Bemærkning; for selve Spørgsmaalet har det ingen Betydning. Andragender, som indskrænke sig til at forlange 8 pCt. Rabat, have ogsaa foreligget fra St. Croix, fra Landbrugsforeningen og Kolonialraadet derude. Naar en saadan Moderation skulde gives for det, vi her kalde Puddersukker, for Position 228, har jeg ment, at det vilde være rigtigt ogsaa at give den for de mørke Kolonialsukker og for de flydende Sukkere, Sirup, sjoendt det jo ganske vist kun vil have en aldeles forsvindende Betydning. Det, der egentlig vil have Betydning, er, at St. Croix-Sukker, Position 228, skal kunne gaa ind for den laedere Told. En saadan Toldmoderation for Position 228 vil jo være $\frac{3}{4}$ Dre pr. Pd. Den samlede Moderation eller det samlede Beneficium, som vil blive tilstaaet efter Loven, vil altsaa være 8 pCt. Rabat her paa den nuværende Told og Eftergivelse af 5 pCt. af Værdien i Udførselstold derude, til sammen et Beløb, der kan stige indtil $1\frac{1}{2}$ Dre, men efter al Sandsynlighed kun vil være $1\frac{1}{4}$ Dre. Naar disse

$1\frac{1}{4}$ Dre sammenholdes med de Summer, jeg før angav som den negative Fordel ved at dyrke Hørene og sælge Produktet, saa er det klart nok, at de ikke en Gang naae op til ligesam til dække Tabet, selv under en rig Høst, og at der ikke var Noget skænket med andre Ord. Jeg har imidlertid troet, at det var rigtigt at indskrænke Begjæringen fra min Side til det, jeg anser for at være det tarveligst Nødvendige for at fikke sig mod, at denne Sukkerkrise skal være altsom ødelæggende søelig for Sukkerdyrkingen paa St. Croix. Nu kunde man muligvis indvende, at en saadan Begunstigelse for St. Croix' Sukkerdyrkere vil staae vore danske Sukkerfabriker og vore danske Høedyrkere. Dette er et Spørgsmaal, som jeg har omhyggelig overveiet, og Resultatet, som jeg er kommet til, er dette, at vore Sukkerfabriker og Høedyrkere ikke ville komme til at mærke, end sige lide under, at en saadan Begunstigelse tilstaaes St. Croix. Det, som man haaber at kunne naae ved at indrømme St. Croix' Sukkerdyrkere disse 8 pCt. Redføttelse i Tolden, det er, at St. Croix-Sukkeret skulde kunne skaffe sig et større Forbrug herhjemme som Konsumsukker, og at det i saa Henseende vilde kunne komme til at træde i Konkurrence med de fremmede Fariner, som jeg tror, at vore danske Sukkerfabriker ikke naer nogen særlig Interesse eller Belivie for. Forholdet er tilnærmelsesvis det, at vi her forbruge 46 Millioner Bund Sukker om Aaret, og af dette Forbrug dækker St. Croix kun lidt over 4 Millioner. Det er ikke en Gang 10 pCt. af vor Forbrug, som kommer nu i dette Døgn fra St. Croix. St. Croix maa væsentlig søge andre Markeder, blandt Andet ogsaa Nordamerika. I denne Henseende maa jeg maasse indstyre som Parenthes, at Regjeringen selvsølgelig har sin Opmærksomhed henvendt paa muligvis at kunne skaffe St. Croix samme Fordele paa Nordamerikas Marked som dem, flere andre sukkerdyrkende Lande have opnaaet eller i alt Fald ere i Begreb med at opnaa gennem Afslutningen af Traktater, som ganske vist endnu ikke ere ratificerede af Senatet i Nordamerika, og end mindre ere Toldforandringerne blevne vedtagne af Repræsentationen der. Men altsaa — jeg vender tilbage dertil — St. Croix' Indførsel her hos os dækker for Tiden knap 10 pCt. af Sukkerforbruget. Da St. Croix i Middelaar producerer c. 10 Millioner Bund og i fortriulige Aar 14 Millioner Bund, er det klart nok, at den langt overveieende Del af St. Croix-Sukkeret søger fremmed Marked, og at det ikke kan nytte vort Land at betragte St. Croix ganske som